

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce:

bytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2018, č. j. 1306/2018-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce se žalobou podanou městskému soudu dne 4. 2. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2018, č. j. 1306/2018-160-SPR/3 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 8. 2015, č. j. MHMP 1381075/2015, sp. zn. S-MHMP 1104184/2015 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž Magistrát hlavního města Prahy zamítl námitky žalobce dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), a potvrdil žalobci záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 15. 6. 2015.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

2. Žalobce nejprve shrnul průběh správního řízení. Žalobce poté v prvním žalobním bodu namítal, že jeho bodový stav v bodovém hodnocení řidiče ke dni podání této žaloby měl činit 4 body, nikoli 12 bodů. Žalobci totiž od 29. 4. 2016 nebyl proveden žádný bodový záznam do bodového hodnocení, tedy by mu měly být dle § 123 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu dne 29. 4. 2017 odečteny z bodového hodnocení 4 body a dále by mu měly být dle § 123 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu dne 29. 4. 2018 takto odečteny další 4 body. Žalobce namítal, že soud je povinen přihlížet i ke skutečnostem nastalým po zahájení řízení; rozhodným okamžikem je vyhlášení rozsudku. Žalobce namítal, že v posledních téměř třech letech nespáchal žádný přestupek, na základě kterého by mu měly být další body odečteny, a neměl by mít na bodovém kontu dle § 123 zákona o silničním provozu žádné body.
3. Žalobce v druhém žalobním bodu namítal, že správní orgán je povinen postupovat ve věci bez zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „*správní řád*“). Dle názoru žalobce se nejednalo o složitou věc, přesto žalovaný pro její projednání potřeboval téměř 3 roky a 3 měsíce. Žalobce k tomu odkázal na ust. § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o přestupcích*“) s tím, že prokázal, že samotné vedení tohoto řízení postačilo k jeho nápravě a udělení správního trestu tak není na místě. Jelikož správní řízení trvalo 3 roky a 6 měsíců, účinek správního trestu je tak již značně oslaben a vzhledem k prokázané nápravě již postrádá smysl. Kdyby správní orgán rozhodl a žalobci odebral řidičský průkaz bez zbytečných průtahů, trest by již žalobce vykonal a měl by možnost požádat o vrácení řidičského průkazu. Odebrání řidičského průkazu nyní již nenaplňuje původní účel správního trestu, tj. motivaci žalobce k nápravě. Odebrání řidičského průkazu po třech letech a šesti měsících nejistoty by navíc bylo krutějším trestem, než bylo původně zamýšleno.
4. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Žalovaný po shrnutí správního řízení k námitkám žalobce ohledně nestandardní délky správního řízení odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2017, č. j. 5 A 153/2017-36, podle kterého jsou lhůty k vydání rozhodnutí dle ust. § 71 správního řízení ve smyslu ustálené judikatury lhůtami pořádkovými, s jejichž marným uplynutím zákon nespojuje žádné negativní důsledky. Nedodržení lhůty, ani neefektivnost řízení bez dalšího nejsou důvody ke zrušení napadeného rozhodnutí soudem.
5. K námitce žalobce, že mu svědčí nárok na odečet 4 bodů, žalovaný uvedl, že k opětovnému nabytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla může dojít pouze postupem dle ust. § 123d zákona o silničním provozu, tj. uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Získaných (12 bodů) se již nemůže řidič zbavit řádným chováním (dle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu), byť by v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu o dosažení 12 bodů nadále disponoval řidičským oprávněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89).
6. Žalovaný dále uvedl, že řízení o námitkách není řízením přestupkovým, tedy ust. § 43 odst. 2 zákona o přestupcích se na toto řízení nevztahuje, k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také jen „*NSS*“) ze dne 31. 7. 2017, č. j. 5 As 245/2015-47.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

7. Při ústním jednání konaném před soudem dne 20. 10. 2021 účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Žalobce při jednání namítl, že má za to, že napadené rozhodnutí bylo v mezidobí zrušeno a správní řízení zastaveno, na podporu svého tvrzení předložil soudu rozhodnutí žalovaného ze dne 4.3.2021 č.j. 4222/2020-160-SPR/3, které soud provedl k důkazům.
8. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
9. Dne 18. 6. 2015 bylo Magistrátem hl. m. Prahy, odborem dopravněsprávních činností vyhotoveno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Oznámení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 24. 6. 2015. Dne 1. 7. 2015 podal žalobce proti dosažení 12 bodů námitky. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 3. 8. 2015, č. j. MHMP 1381075/2015, sp. zn. S-MHMP 1104184/2015, námitky žalobce zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 6. 2015 potvrdil. Žalobce podal dne 1. 9. 2015 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Napadeným rozhodnutím ze dne 30. 11. 2018, č. j. 1306/2018-160-SPR/3, bylo odvolání žalobce ze dne 31. 8. 2015 proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
10. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí je správní orgán prvního stupně v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů oprávněn zkoumat pouze to, zda tu je způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda byl záznam proveden v souladu s takovým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy zákona o silničním provozu. Dále žalovaný odkázal na ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. V předmětné věci byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů; správní orgán prvního stupně však v řízení o námitkách nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, protože je na ně třeba nahlížet jako na správné a zákonné do doby, než jsou příslušným orgánem zrušeny, k čemuž žalovaný odkázal na rozsudky NSS č. j. 6 As 233/2015-58 a č. j. 5 As 168/2014-44.
11. Městský soud v Praze následně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 zákona č. 150/2000 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).
12. Nejprve Městský soud v Praze považuje za potřebné objasnit, že rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021 č.j. 4222/2020-160-SPR/3, kterým žalobce argumentoval při jednání před soudem, se týká zastavení řízení v jiné věci, a nikoli ve věci projednávané na základě podané žaloby. Na posouzení napadeného rozhodnutí tedy uvedené rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021 nemá vliv.
13. Městský soud přistoupil k jednotlivým námitkám žalobce. Nejprve se zabýval prvním žalobním bodem, ve kterém žalobce namítal, že by jeho bodový stav v bodovém hodnocení řidiče měl nyní činit 0 bodů, když mu ode dne 29. 4. 2016 nebyl proveden

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

žádný bodový záznam, přičemž soud je povinen přihlížet i ke skutečnostem nastalým po zahájení řízení k okamžiku vyhlášení rozsudku.

14. Městský soud k těmto námitkám předně uvádí, že bodovým hodnocením dle ust. § 123a zákona o silničním provozu se zajišťuje sledování opakovaného páchaní přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k zákonu o silničním provozu. Jak samotnou podstatu existence bodového hodnocení přiblížil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, „[p]rostřednictvím bodového hodnocení dochází k průběžnému sledování kázně i recidivy řidičů a přispívá k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Bodové hodnocení řidičů v sobě obsahuje složku represivní i preventivní. Represivní složka spočívá v zaznamenávání bodů za spáchaný přestupek nebo trestný čin a zejména pak v samotné ztrátě řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů. Složka preventivní v sobě zahrnuje možnost řidiče svým aktivním jednáním čelit hrozbě ztráty řidičského oprávnění, a to jednáním, které není bodově hodnoceno, v důsledku čehož dochází k odečtu zákonem stanoveného počtu bodů. To má přispět k pozitivní motivaci řidičů k dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a k eliminaci těch, kteří se dlouhodobě a opakovaně porušování těchto předpisů dopouští.“
15. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený do systému bodového hodnocení (viz příloha k zákonu o silničním provozu), tak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek, či ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to podle doručeného a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu). Body jsou přitom zaznamenány příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností do celkového počtu 12 bodů, kdy příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě dosažení této výše tuto skutečnost neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Následně uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení pozbývá řidič řidičské oprávnění (§ 123c zákona o silničním provozu).
16. Co se týče následného vrácení takto pozbytého řidičského oprávnění, to upravuje ustanovení § 123d zákona o silničním provozu. Řidič je podle odst. 1 uvedeného ustanovení oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Podle ust. § 123d odst. 2 zákona o silničním provozu může řidič požádat o vrácení

řidičského oprávnění nejdříve po vykonání trestu nebo správního trestu zákazu činnosti, jestliže mu byl současně uložen také zákaz činnosti řízení motorových vozidel a jestliže je uložena doba zákazu činnosti delší než doba podle odst. 1. Řidič ode dne vrácení řidičského oprávnění podléhá novému bodovému hodnocení; obecní úřad obce s rozšířenou působností tedy ke dni vrácení řidičského oprávnění zaznamená v registru řidičů odečtení všech 12 bodů (ust. § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu).

17. Městský soud k uvedenému postupu dle ust. § 123d zákona o silničním provozu pro úplnost uvádí, že se jedná o speciální úpravu, která vylučuje užití obecné právní úpravy udělování řidičského oprávnění. Uvedené vyplývá z ust. § 82 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu (účinného ode dne 1. 1. 2012), který výslovně stanovuje, že řidičské oprávnění lze udělit pouze osobě, která nemá v registru řidičů zaznamenáno 12 bodů (srov. BUŠTA, P. a KNĚŽÍNEK, J. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Komentář k ust. § 123d).
18. Žalobce se nicméně v žalobě domáhal užití jiného institutu, a to tzv. odečítání bodů ve smyslu ust. § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu s odůvodněním, že mu již téměř 3 roky ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí, na základě kterého mu byl v registru řidičů zaznamenán stanovený počet bodů, nebyl pravomocně uložen žádný správní trest za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Dle žalobce tak stav jeho bodového hodnocení ke dni vyhlášení tohoto rozsudku činí 0 bodů, k čemuž by měl městský soud *ex officio* přihlédnout.
19. Městský soud k těmto námitkám uvádí, že tento institut (tzv. odečítání bodů ve smyslu ust. § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu) v nyní posuzované věci nelze použít. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, „[z]ákon o silničním provozu v rámci bodového hodnocení porušení povinností na jednu stranu upravuje systém přičítání bodů řidiči, jenž se dopouští jednání v rozporu s pravidly silničního provozu, a na stranu druhou pak možnost odečítání bodů takovému řidiči, který se po zákonem stanovenou dobu nedopustil bodově hodnoceného chování. Preventivní i represivní složka bodového systému se v tomto smyslu prolínají. Děje se tak ovšem jen do té doby, než řidič dosáhne dvanácti bodů. Smyslem možného odečítání bodů je motivace řidiče, který se již dopustil bodově hodnoceného jednání, aby po stanovenou dobu jednal právně nezávadným způsobem, tj. aby se po dobu minimálně dvanácti měsíců nedopustil dalšího bodově hodnoceného jednání. Účelem totiž je, aby řidič skrze své nezávadné chování nedosáhl celkového počtu dvanácti bodů, se kterým zákon spojuje závažné následky v podobě ztráty řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. V případě, kdy řidič již dosáhl maximálního počtu bodů, je třeba vyjít z toho, že preventivní působení bodového systému selhalo, a proto je namístež využít jeho represivního nástroje, a sice ztráty řidičského oprávnění a vyloučení z provozu na pozemních komunikacích po stanovenou dobu.“ S těmito závěry se městský soud zcela ztotožňuje.
20. Z uvedeného tak vyplývá, že v případě, kdy bodový stav v kartě řidiče žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, není již možné institut odečítání bodů dle ust. § 123e zákona o silničním provozu na nyní posuzovanou věc aplikovat; v takovém případě se uplatní speciální úprava opětovného udělování řidičského oprávnění zakotvená v ust. § 123d zákona o silničním provozu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

21. Nelze tak souhlasit s žalobcem, že by jeho bodový stav v kartě řidiče měl ke dni vyhlášení tohoto rozsudku činit 0 bodů. Městský soud tak uvedenému nemůže přihlížet ani *ex officio* ke dni vyhlášení tohoto rozsudku, jak se v žalobě domáhal žalobce.
22. Městský soud k této námitce pro úplnost doplňuje, že se žalobce v nyní posuzované věci domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ust. § 65 a násl. s. ř. s., přičemž městský soud dle ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu; řízení před správním soudem totiž není pokračováním správního řízení (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2014, čj. 9 As 99/2014-17). Obecně tak lze říci, že změny skutkového a právního stavu po vydání napadeného rozhodnutí nemohou mít v tomto typu řízení před správním soudem žádný vliv na rozhodování soudu. Je pravdou, že uvedené pravidlo může být za určitých okolností prolomeno, např. rozhodnutím soudu v trestní věci, rozhodnutím soudu o osobním stavu, dále např. v případě kdy soud přistoupí k moderaci trestu, či v případě povinnosti aplikovat pozdější pro pachatele příznivější právní úpravu, než byla právní úprava v době spáchání deliktu (blíže Kühn, Zdeněk; Kocourek, Tomáš; aj. Soudní řád správní: Komentář, Praha, 2019 [Systém ASPI]. ISSN: 2336-517X, komentář k ust. § 75 s. ř. s.). Nicméně k žádné takové skutečnosti mající za následek užití výjimky z ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. v nyní posuzované věci nedošlo. Městský soud je tak povinen dle ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházet z právního a skutkového stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí ve věci.
23. Žalobce v žalobě dále odkazoval na ust. § 43 odst. 2 zákona o přestupcích upravující institut upuštění od uložení správního trestu s tím, že v řízení prokázal, že samotné vedení řízení postačilo k jeho nápravě a udělení správního trestu zde není na místě, když by za dobu 3 let neměl mít na bodovém kontě řidiče dle ust. § 123e zákona o silničním provozu žádné body.
24. Podle § 65 odst. 3 s. ř. s. rozhodl-li správní orgán o uložení trestu za správní delikt, může se ten, jemuž byl takový trest uložen, žalobou domáhat též upuštění od něj nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených.
25. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
26. Žalobce se tak v nyní posuzované věci domáhal upuštění od uložení „správního trestu“ pozbytí řidičského oprávnění, které je upraveno v ust. § 123c zákona o silničním provozu. Městský soud k tomuto návrhu žalobce, který městský soud dle jeho obsahu posoudil jako návrh na upuštění od uložení správního trestu ve smyslu ust. § 65 odst. 3 s. ř. s., uvádí, že návrhu na upuštění od uložení správního trestu v nyní posuzované věci nelze vyhovět (*a contrario* ust. § 78 odst. 2 s. ř. s.).

27. Z výše uvedených ustanovení správního řádu soudního totiž vyplývá, že se žalobce může domáhat upuštění od trestu za správní delikt nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených. Soud je tedy oprávněn v případě, kdy nejsou dány důvody pro zrušení rozhodnutí správního orgánu a jestliže byl trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, rozhodnout o upuštění od trestu nebo o jeho snížení v mezích zákona. To znamená, že soud je oprávněn sankci moderovat pouze v rámci zákonem stanovených mantinelů. Soud tedy nemůže od uloženého trestu (správní sankce) upustit, jestliže zákon takové upuštění od správní sankce nepřipouští. V takovém případě by se jednalo o nezákonné rozhodnutí soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, č. j. 6 As 48/2007-58).
28. Žalobce se v řízení před správním soudem domáhal upuštění od uložení správního trestu za použití ust. § 43 odst. 2 zákona o přestupcích. Městský soud k tomuto návrhu uvádí, že namítané ust. § 43 odst. 2 zákona o přestupcích v předmětné věci nelze použít. V předmětné věci se totiž nejedná o přestupkové řízení (ani standardní, ani blokové řízení o přestupku), ale o řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu, přičemž se jedná o odlišná řízení; předměty těchto řízení jsou zcela odlišné (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
29. Nejvyšší správní soud se otázkou povahy celkového dosažení 12 bodů a s tím spojeným pozbytím řidičského oprávnění zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019 – 40, ve kterém mj. vycházel ze závěrů uvedených ve výše zmíněném usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 – 55. Nejvyšší správní soud v bodu 18. rozsudku ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019 – 40, uvedl, že „[n]ení pravdou, že by z usnesení rozšířeného senátu č. j. 6 As 114/2014 - 55 vyplývalo, že by „vybodování“ mělo být novým přestupkem. Z bodu [40] tohoto usnesení naopak vyplývá, že dosažení 12 bodů, tedy tzv. „vybodování“, není dalším přestupkem či podle staré právní úpravy jiným správním deliktem: „K první uvedené rovině zásady *non bis in idem* rozšířený senát uvádí, že záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, popř. trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení. Ostatně i podle rozsudku ESLP ve věci *Malige proti Francii* je záznam bodů podobný vedlejšímu trestu.“ Jestliže tedy rozšířený senát dospěl k závěru, že dosažení 12 bodů a následné odebrání řidičského průkazu není „druhým trestem uloženým v jiném řízení“, nelze dospět ani k závěru, že by samotné dosažení 12 bodů mohlo být samo o sobě přestupkem či jiným správním deliktem. [19] V bodě [26] rozsudku č. j. 9 As 16/2015 - 51 NSS uvedl, že záznam o počtu bodů není ani řízením o přestupku, „neboť ten je v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích definován mj. tím, že jde o jednání, které je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně.“ Záznam o počtu bodů tak dle Nejvyššího správního soudu představuje specifickou formu správního trestání (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019 – 38, ze dne 8. 2. 2017, č. j. 9 As 16/2015 - 51, či ze dne 13. 12. 2016, č. j. 6 As 163/2016 - 39).
30. Městský soud se s uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu plně ztotožňuje. Jelikož se tedy v případě pozbytí řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v kartě řidiče (tzv. „vybodování“) dle ust. § 123c zákona o silničním provozu nejedná o uložení trestu v řízení o přestupku, ust. § 43 odst. 2 zákona o přestupcích nelze na nyní posuzovanou věc aplikovat. Samotná právní úprava této specifické formy správního trestání zakotvená v zákoně o silničním provozu institut upuštění od uložení správního trestu nezakotvuje, a

ani jej jinak neupravuje. Správní soud tak nemůže od uložené správní sankce upustit, jestliže zákon takové upuštění od správní sankce nepřipouští (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, č. j. 6 As 48/2007-58). Městský soud tak návrhu žalobce na moderaci trestu nemohl vyhovět.

31. Městský soud se dále zabýval druhým žalobním bodem, ve kterém žalobce namítal, že správní orgán (žalovaný) byl povinen postupovat bez zbytečných průtahů. Řízení o přestupcích trvalo přes tři roky, což má za následek oslabení účinku správního trestání a s ohledem na prokázanou nápravu žalobce postrádá smysl. Odebrání řidičského průkazu nyní nenaplnuje účel správního trestání – motivaci k nápravě žalobce. Jednalo by se nadto o přísnější trest.
32. Městský soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný (odvolací orgán) své rozhodnutí o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí skutečně vydal po více než třech letech (odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal dne 31. 8. 2015, napadené rozhodnutí bylo vypraveno dne 30. 11. 2018 a nabylo právní moci dne 4. 12. 2018). Městský soud přitom ze správního spisu nezjistil, že by se ve věci jednalo o zvlášť složitý případ, či by bylo třeba ve věci provést nějaké nezbytné úkony (např. nařídít ústní jednání, nebo místní šetření, či vyčkat zpracování znaleckého posudku atd.) (§ 71 odst. 3 správního řádu). Žalovaný tak pochybil, když napadené rozhodnutí nevydal v zákonem stanovených lhůtách (§ 71 správního řádu), nicméně uvedené pochybení nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Lhůty pro vydání správního rozhodnutí (dle ust. § 71 odst. 3 správního řádu) jsou toliko lhůtami pořádkovými; samotné nedodržení takové lhůty nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí správním soudem (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 7. 2011, sp. zn. 9 A 128/2010 – 33, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2017, č. j. 5 A 153/2017-36).
33. Městský soud pro úplnost doplňuje, že v případě marného uplynutí pořádkové lhůty pro vydání rozhodnutí správní řád zakotvuje povinnost nadřízeného správního orgánu učinit opatření proti nečinnosti, a to jakmile se o nečinnosti dozví (ust. § 80 odst. 1 správního řádu). Návrh na provedení opatření proti nečinnosti je oprávněn podat také účastník řízení za podmínek stanovených v ust. § 80 odst. 3 správního řádu, tj. po marném uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí. V případě, že nedojde k nápravě podle § 80 správního řádu, může se ten, kdo zcela vyčerpal procesní prostředky v řízení před správním orgánem, obrátit na správní soud s žalobou proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 odst. 1 s. ř. s. Jak městský soud v nyní projednávané věci zjistil, žalobce tak neučinil, ani to v řízení před soudem v nyní posuzované věci netvrdil.
34. Městský soud připouští, že s ohledem na délku správního řízení může být účinek uložené správního trestu *sui generis* – pozbytí řidičského oprávnění dle ust. § 123c zákona o silničním provozu oslaben, avšak pouze do určité míry, která nedosahuje takové intenzity, aby měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Městský soud tak ani druhý žalobní bod neshledal důvodným.
35. Městský soud tak uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. října 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.